

ZILVER BLAD

<i>Over zorgzaam en respectvol samenleven</i>	2
<i>Groene politiek: een continue inspanning</i>	3
<i>Stratego</i>	3
<i>Meer oudere kiezers voor Groen?</i>	4
<i>Marleen Rubben over de verkiezingsdag</i>	5
<i>Oppositie voeren is een patiencespel!</i>	5
<i>Zo stook je slim</i>	6

WINTER 2012

EDITORIAAL

Zilverblad wordt voortaan apart per post naar alle groenplussers gezonden. Het is voor ons immers belangrijk om activiteiten op tijd te kunnen aankondigen in Zilverblad. Dit is niet zo voor Eco-zine dat niet gebonden is aan een strikte timing. Dit resulteerde tot het té laat in de bus vinden van ons tijdschrift. Vandaar dat we daarvoor een oplossing moesten vinden!

In dit winternummer vind je in de nasleep van de verkiezingen een evaluatie door onze voorzitter en interviews met 2 groenplussers die actief in de lokale politiek staan en ook een gesprek met een vrouw die werkzaam is in de zorgsector voor senioren.

De winter is een periode om ons even te bezinnen met de bijdrage van Bert Weyts over groene politiek. En na dit alles te hebben gelezen zal een winterwandeling je deugd doen. Terug thuis zal je dan de warmte kunnen waarderen van een houtkachel die je slim hebt aangestoken...

— DE REDACTIE

Heidi Vanheusden over zorgzaam en respectvol samenleven

Het was nog volop zomer toen ik Heidi Vanheusden (sociaal pedagoog, criminoloog, verpleegkundige, moeder van drie kinderen en kandidaat OCMW voor Groen in Leuven) trof in haar levendige stadstuin, net terug van een lange werkdag. De verkiezingskoorts zinderde nog warm door in vele affiches aan de ramen. Wat denkt deze geëngageerde vrouw over de manier waarop onze samenleving oudere mensen bekijkt en behandelt. Krijgen ouderen de nodige hulp, het verdiende respect, de onmisbare zorg of worden ze behandeld als versleten meubels of dure lastbezorgers? Het antwoord ligt ergens middenin.

“Zo vlak voor de verkiezingen, vind ik het bangelijk dat zoveel oudere mensen niet gaan stemmen. Vooral mensen in zorgcentra maar ook hoogbejaarden thuis worden weinig aangespoord om hun stem uit te brengen. Het briefje van de dokter is zo verkregen, maar wie het beleid zal voeren, dat gaat ook over hun leven. In sommige zorgcentra werd er wel een kieslokaal geïnstalleerd. Mee-gaan met de bejaarde die niet meer goed te been is, vraagt tijd en inzet, maar zo wordt hij gesteund in zijn democratisch recht, zijn stem te laten horen. Zo is hij nog een waardige medeburger.

Ik liep een tijdje stage in De Wingerd in Leuven, een tehuis voor demente bejaarden. Als je goed luistert naar deze mensen, merk je hoe zij nog echt hun eigen verwachtingen en wensen hebben. Een moeilijke maar zeer menselijke opdracht voor de begeleiders om daar aandacht voor te hebben. Om de voeling met de praktijk niet te verliezen, want mijn hoofdjob zit in de verpleegkundige beroepsorganisatie, werk ik een aantal uren per week mee in de thuisverpleging van het Wit-Gele kruis. Zeer confronterend. De meeste mensen willen zo lang mogelijk in hun eigen huis blijven. Maar dat kan helaas niet altijd om duizend en een redenen. De bejaarde valt, moet naar het ziekenhuis, was al in een zorgcentrum ingeschreven, kan er nog niet terecht en het ziekenhuis wil hem kwijt, want wordt “gestraft” als er een bejaarde te lang ligt. Eén van de pijnlijke voorbeelden.

Waar ik enorm moeite mee heb, is het infantiliseren van de bejaarde mensen. Daar bezondigen wij ons zo vlug aan. Dat lijkt wel ingebakken dat wij die kromgebogen, klein geworden man of vrouw Jefke en Juliake noemen, terwijl ze meneer en mevrouw heten en als ze liever hun voornaam horen, dan is het Jef en Julia. Het zijn geen kleine kinderen geworden omdat ze trager gaan en trager spreken en de tv luider zetten. Als Groenen moeten we dat respect voor oudere mensen cultiveren. Een samenleving zonder respect voor ouderen wordt ongelukkig. Dit is een programmapunt voor politici.

Zorgpersoneel voor bejaarden moet goed opgeleid zijn. In 2006 is er mede door Magda Aelvoet een wet gestemd om de opleiding verzorgenden met een zevende jaar te verlengen in de middelbare school om de correcte medische handelingen te mogen stellen. In sommige rusthuizen werd deze voorwaarde van tafel geveegd want “t is maar basiszorg dat men hier moet toedienen. Ze hoeven niet extra geschoold te zijn!” Zo zie je maar. Los daarvan, verzorgende zijn, dat is een “roeping”, al hoort men dat woord niet graag.

En dan is er ook het recht van de oudere om medische ingrepen te weigeren in een uitzichtloze toestand! Dat is heel complex. Het overlevingsinstinct blijkt bij veel mensen groter te zijn dan ze zelf ooit dachten. Maar die oude mens heeft het recht om thuis te blijven, zorg te weigeren en comfortabel te sterven, zonder pijn. Dat is de welbegrepen palliatieve zorg. Maar als euthanasie de vraag is; moet dat ook kunnen. Als het goed omkaderd en goed voorbereid is, kan het “mooi” zijn, al blijft het verdrietig.

Volgens mij gaat er te veel aandacht naar geld, banken, industrie. GROEN moet meer tegenwicht geven aan dat materialisme en meer belang hechten aan een zorgzame samenleving.”

— HILDE MASUI

Groene politiek: een continue inspanning

Groene politiek betekent voor mij dat mensen de kans krijgen om op een positieve en verdraagzame manier samen te leven. Dit is maar mogelijk als ze de veelzijdige identiteit van zichzelf en van anderen beseffen en aanvaarden. Je zou kunnen zeggen dat bij mensen die uit verschillende windstreken komen de veelzijdige identiteit de binnenkant is van de multiculturele buitenkant. Dit samenleven is bovendien steeds gekaderd binnen de draagkracht van onze aarde.

Samen met alle inwoners van een bepaalde streek een groene droom realiseren, door bijvoorbeeld minder CO2 uit te stoten of door een grotere olieonafhankelijkheid na te streven, stimuleert de lokale veerkracht. Groene politiek moet zo'n proces ondersteunen.

Groene politiek betekent voor mij ook dat de nefaste gevolgen van negatieve bindingen krachtadig worden voorkomen of bestreden. Met de natuur of met een andere cultuur rekening houden zal steeds moeilijk blijven. De politiek moet een kader scheppen zodat mensen de inspanning blijven leveren die hen toelaat positieve verbindingen aan te gaan. Het aanvaarden van de veelzijdige identiteit betekent dat identiteit als vorm van uitsluiting verleden tijd is. Voor ecologen is het relationele de essentie. Het samen gemeenschap vormen in harmonie met de natuur primeert. De kwaliteit van onze relatie met de aarde, met de medemens en met al wat leeft is van doorslaggevend belang.

Hoe komen we tot een consensus, zodat we samen tot een verbetering van onze samenleving komen? Dat is de vraag

waar het omgaat. Het is dus niet alleen een kwestie van ‘voor je rechten opkomen’. Het is veel meer dan dat. Als ik mijn mannelijke Waalse vrienden met een kus begroet, als ik mijn Nepalese buurvrouw met gevouwen handen en een lichte buiging een goede morgen wens, als ik thee drink met Marokkaanse medeburgers, dan maak ik integratie wederzijds. Ik druk uit dat ‘mekaar ontmoeten en samen verder gaan’ veel belangrijker is dan enkel nagevolgd worden in mijn Vlaamse manieren van doen. Mijn openheid naar hen toe is een blijk van erkenning en vertrouwen waardoor verdere communicatie en integratie van hun kant uit mogelijk wordt.

Het aanvaarden van een andere cultuur heeft ook zijn grenzen. We moeten kunnen rekenen op de wijsheid van de nieuwkomers om in te zien dat bepaalde waarden (zoals de gelijkwaardigheid van man en vrouw) voor ons fundamenteel zijn. Dit verschil in opvatting hoeft dus een positieve verbinding niet in de weg te staan. Biodiversiteit en culturele diversiteit hebben gemeen dat de verschillen bron zijn voor dynamiek en vernieuwing. Net zoals biodiversiteit is culturele diversiteit een rijkdom, die niet mag verloren gaan. Deze rijkdom bevat de bouwstenen van het menselijk samenleven dat zelf een onderdeel vormt van het leven op aarde.

De zorg en het openstaan voor culturele diversiteit en voor veelzijdige identiteit behoren in die zin ook tot het ecologisch verhaal net zoals de zorg voor ecosystemen.

— BERT WEYTS,
VORMINGVERANTWOORDELIJKE GROENPLUS

STRATEGO

Ik zeg tot Nathan: “Oma heeft niets tegen mannen, hoor!” Nu mijn kleinzoon weet kreeg van mijn vrouwenactivisme in de jaren zeventig, wil ik geen misverstanden tussen ons: hij is het licht mijner ogen en bovendien een man in wording. Dus dringt enige verklaring zich op: Oma heeft wel iets tegen het patriarchaat!

Overall in de wereld zijn mannen de baas: in de bank- en zakenwereld, in de kerken, in de politiek, in de sportbonden etc,etc,etc. Het is hen vaak enkel om de macht te doen. En soms gaan ze ook nog die macht misbruiken. Mannen houden van spelletjes; vermoedelijk meer dan vrouwen dit doen. ‘An sich’ is voetbal of poker niet mis; het wordt maar ongezond als mannen politiek als sport gaan bedrijven. Zo lanceerde Annemie Turtelboom het woord STRATEGO, toen ze een beetje moe werd van de schermutselingen rond de coalitievorming in Antwerpen. Hier was duidelijk, veeleer dan de gehaaide politica, de vrouw aan het woord. Vrouwen kunnen of mogen niet met de grote jongens meespelen, tenzij volgens hun regels. Daar hebben com-

[VROUWENTRIBUNE]

petente vrouwen na honderd jaar strijd nog steeds last van.

Vrouwen zitten anders ineens dan mannen. Ze komen niet van Mars. Maar juist dat verschil kunnen zij nog altijd niet vertalen in het beleid. Tot staving van mijn betoog laat ik twee onbetwistbaar uitzonderlijke mensen aan het woord. Christine Lagarde, voorzitter van het Internationaal Monetair Fonds (IMF)¹

Zij zegt: “Als er meer Lehman Sisters in plaats van Lehman Brothers hadden gewerkt in de banken, dan zouden wij misschien nu niet spreken van een Lehman-collapse”.

Dennis Mulewege, gynecoloog in Oost-Congo² vangt slachtoffers van oorlogsverkrachting op in zijn kliniek.

Hij zegt: “Wij mannen strijden voor de macht, om meer te bezitten. Vrouwen strijden voor de bescherming van het leven. Daarom hebben we absoluut meer vrouwen nodig in de politiek”.

¹ De Standaard 01/11/2012 - ² De Morgen 03/11/2012

— LENA BURM

Meer oudere kiezers voor Groen?

Van 226 verkozen raadsleden in 2006 naar 307 nu. We zijn inderdaad de tweede, kleinere, winnaar zoals voorzitter Wouter Van Besien dat zegt. Voor de lokale verkiezingen kan op basis van het aantal stemmen voor de provincieraden van de vijf Vlaamse provincies 7,7 % gegeven worden als resultaat voor heel Vlaanderen. Dat is fameus, verheugend en hoopgevend voor de toekomst. Opmerkelijk is dat Groen in Brussel de grootste Vlaamse partij is geworden, mede door de steun van Ecolo.

Senioren hebben ook een stem, geef ze de uwe!

Vijf senioren zorgen voor het evenwicht naast het jonge geweld op de lijst van Groen-Gangmaker in Boechout-Vremde.

Waar liggen senioren wakker van? Zo lang mogelijk thuis blijven wonen en als het niet anders kan, serviceflats.

Wat ik als GroenPlus voorzitter momenteel niet weet: hebben er meer ouderen op Groen gestemd? Ik kijk uit naar politologisch onderzoek ter zake. Want het kleine percentage oudere kiezers voor Groen doen toenemen, dat is de basisdoelstelling van GroenPlus. Bij de verkiezingen van 2009 stemden 2,9 % van de 50plussers voor Groen en in 2010 3,4 %. De algemene score in 2009 was 6,8 %, en 6,9 in 2010. "De Groen kiezer is meer vrouwelijk, jonger, hoger opgeleid en stedelijk," besluit studie bureau iVox*.

Lijsten

Ik heb de indruk dat vele groene lijsten evenwichtig waren samen gesteld en dat ook bij de verkozen mandatarissen heel wat ouderen zijn. Naast jongeren, want dat vind ik ook belangrijk.

De campagne

Ik heb natuurlijk niet alles gezien, gehoord en gelezen. Maar onze Groen woordvoerders hebben weinig aangetoond dat precies voor ouderen het groene programma het beste is. Dat kan beter! Veel beter! Positief is dat verschillende oudere kandidaten zich uitdrukkelijk tot oudere kiezers hebben gericht.

Nationale seniorenfolder

- Sommigen hebben hem zeer doelgericht aan twintig seniorenbekenden gegeven.
- Anderen deelden hem uit samen met hun canvaskaart aan oudere marktbezoekers.
- Of stuurden hem samen met een brief op naar de 60-65-jarigen uit de kiezerslijst.
- Of naar de bewoners van een Woon- en Zorgcentrum...

Er zijn 60.000 van die folders gedrukt. Enkele honderden zijn nog over. Die kunnen we nog als folder gebruiken om GroenPlus voor te stellen. Je kan hem op internet bekijken: <http://goo.gl/BFr4q>

Plaatselijke seniorenfolders

Boechout en Alken maakten bijvoorbeeld zo'n folder met aandachtspunten voor ouderen én voorstelling van de oudere kandidaten die zich daarvoor sterk maken. Die groepen kregen daarvoor financiële steun van GroenPlus.

Toekomst

We roepen nu al iedereen op om de verkiezingen van 2014 voor te bereiden en er voor te zorgen dat Groen meer oudere kiezers achter zich krijgt. Uit het iVox-onderzoek weten we: — "50+ers maken hun keuze meestal vroeger. Jongeren en vrouwen kiezen tot op het laatste ogenblik."

— "Voor 50+ers is pensioenen duidelijk de belangrijkste reden om te stemmen voor een partij. Ook gezondheidszorg en armoede scoren hoger. Milieu en mobiliteit zijn minder belangrijk. Thema's van Groen liggen minder goed bij 50+ers."

Met de laatste zin van iVox dat groene thema's minder goed zouden liggen bij 50+ers ben ik het helemaal niet eens. Groen is de enige partij die, net zoals de seniorenorganisaties, vierkant achter een versterking van het wettelijk pensioen (de eerste pijler) staat. De hoofdreden waarom we het auto- en vrachtwagenverkeer vooral door de centra aan banden willen leggen is gezondheid. En geen enkele partij pleit zo sterk voor de strijd tegen armoede. Maar net zoals de onderzoekers van iVox lijken de kiezers dat absoluut niet te weten. Die dingen moeten we dus veel meer in onze etalage zetten. Een opdracht voor GroenPlus én voor onze groene mandatarissen en woordvoerders. We hebben twee jaar tijd.

* Je kan bij mij de iVox-presentatie opvragen waaruit ik citeer.

— HUGO VAN DIENDEREN,
VOORZITTER VAN GROENPLUS

Marleen Rubben: 14 oktober was de dag van mijn leven!

Van 1995 tot 2006 zat ze voor Agalev en Groen! in de gemeenteraad van hoppestad Poperinge, maar dan liep het mis. Groen! was niet langer vertegenwoordigd in de raad. Nu, 6 jaar later, met een lijst vol enthousiaste kandidaten die er zin in hadden en een attractieve lijsttrekker, is Groen Poperinge weer helemaal terug. Marleen Rubben, 57 en al 17 jaar voorzitter, geniet nog na van het resultaat...

De campagne verliep fel, met twee jonge gasten als lijsttrekker van CD&V en Samen. Sommige mensen vroegen zich ook af waar Samen het geld haalde voor zo'n dure campagne.

Samen werd afgestraft, maar de coalitie met CD&V wordt verdergezet. En Groen zendt dokter Stéphanie De Maesschalck (38 jaar en docente aan de UGent) naar de gemeenteraad. Ook Alex Colpaert uit Poperinge is provincieraadslid geworden voor Groen.

Oktober 2006 was een triest moment. Na 12 jaar hadden we niemand meer in de gemeenteraad. Met een klein groepje getrouwen zijn we toen doorgedaan, omdat we het groene gedachtegoed te waardevol vonden om het te laten verloren gaan. We maakten gebruik van het gratis huis-aan-huisblaadje dat Brussel ons aanreikte. Daarin vermeldden we de voorstellen die we deden aan het stadsbestuur. We steunden in die periode ook Poperinge Ondersteboven, dat zich afzette tegen een zinloze parking onder het marktplein. En zo raakten we bekend.

Ivo Thys: 'Oppositie voeren is een patiencespel'

Het uitgestrekte en landelijke Riemst telt liefst 10 woonkernen, met 500 tot 3.000 inwoners en heeft 16.500 inwoners. Bij de jongste verkiezingen kwam de N-VA van Jan Peumans flink opzetten, maar CD&V werd nog sterker dan in 2006 en haalde een volstrekte meerderheid...

Juist, burgemeester Mark Vos heeft Peumans niet nodig om een meerderheid te vormen. Met 14 van de 25 zetels zit hij comfortabel, maar zijn ploeg is, met enkele nieuwkomers, toch wel wat verzwakt.

Hoe voer je, als enige Groene, maar met een jarenlange politieke ervaring, oppositie tegen zo'n overmacht? (Ivo was ooit 12 jaar schepen voor de CVP, maar werd om zijn rechtlijnigheid en zijn groene ideeën aan de dijk gezet. Riemst is... een landbouwersgemeente.)

Vos is eigenlijk een reus op lemen voeten. Door mijn ervaring

Groen ging 1% vooruit en dat was voldoende om terug een zetel in de wacht te slepen. Hoe verklaart Marleen het succes van Groen?

Zoals gezegd: we hadden 6 jaar niet stil gezeten. En onze lijst telde een aantal bekende mensen die er ook voor uitkwamen dat ze Groen waren.

Hoe denkt Marleen nu het nieuwe gemeenteraadslid bij te springen en haar ervaring door te geven? Want Stéphanie De Maesschalck doceert in Gent, is dokter bij Fedasil in Poelkapelle en heeft twee jonge kinderen...

Zelf begon ik eraan zonder erover te peinzen. Ik was 40 en had 5 kinderen. Ja, dan start je in een wereld die je niet kent en merk je plots dat er een heleboel werk op je afkomt. Als ergo therapeute ben ik nu nog deeltijds aan het werk in een dagcentrum, maar de kinderen zijn intussen het huis uit. Dus blijft er tijd over om samen met Stéphanie dossiers te gaan inkijken en tussenkomsten voor te bereiden.

Marleen wil daar ook de kern en zo mogelijk ook kandidaten bij betrekken. Maar wat vindt ze, als 'ervaringsdeskundige', belangrijk als je in de oppositie zit?

Ik vind dat je je positief en constructief moet opstellen. Ook al herinner ik me van vroeger dat er regelmatig smalend gedaan werd door de meerderheid. 'Wat weet de oppositie daarvan', klonk het toen hooghartig. Om je daartegen te wapenen, moet je goed je dossiers kennen. Je degelijk informeren bij de diensten, zodat je weet waarover je praat. Hoelang ik er nog wil mee doorgaan? (denkt even na) Zolang ik er zin in heb. Trouwens, ik heb nooit kunnen stilzitten, zelfs niet toen de kinderen nog thuis waren...

— WALTER DECOENE

weet ik meer dan sommige van zijn nieuwe schepenen. Als schepen heb ik uiteenlopende bevoegdheden gehad. Die hebben mijn politieke kennis verbreed. Dat zal me nu goed van pas komen. Daarbuiten heb ik voldoende contacten die actuele informatie kunnen opleveren. En ik heb ook de gewoonte om (soms lastige) vragen te stellen. Nee, ik denk wel dat ik er klaar voor ben.

Hoe ziet de kern achter Ivo eruit? En valt er van kartelpartner sp.a ook wat steun te verwachten?

Nummer 2 op de lijst was een jonge sp.a-er. In onze roodgroene achterban zit voldoende jeugdige en gedreven potentieel om, mits een gedegen kartelwerking, frisse ideeën te leveren. Ik reken zeker op de nodige steun, want al bij al zal het niet makkelijk zijn om het als enig 'links' raadslid vol te houden tussen een volstrekte centrumrechtse meerderheid en twee dito oppositiepartijen.

De uitdaging is dus bijzonder groot, maar met zijn 64 is Ivo nog lang niet uitgezongen. Welke accenten wil of kan hij leggen?

We kunnen terugvallen op een harmonieus en toekomstgericht verkiezingsprogramma. Dat kan het kartel motiveren en zelf heb ik er een goede leidraad aan. De rode draad die door ons oppositiewerk zal lopen, is de leefbaarheid en de mondigheid van de dorpen. Riemst is maar leefbaar voor zover de dorpen dat zijn.

Decentralisatie is de boodschap... en de centralisatie van diensten in Riemst tot het minimum beperken. Ik zou zelfs zeggen... we moeten terug naar de dorpspolitiek, maar dan wel in de meest positieve zin van het woord. Met een politiek van en voor de mensen. Wie er meer wil over vernemen, vindt op www.groen-riemst.be ons volledig programma.

Waar wil Ivo in 2018 met zijn ploeg eindigen? En heeft hij ook al aan zijn opvolging gedacht?

Opvolgers zijn in aantocht en worden klaargestoomd tegen 2018. Mijn vurige hoop is dat er in 2018 minstens twee partijen de meerderheid zullen uitmaken. Daarbij hoop ik dat Groen, met 2 of 3 raadsleden –al dan niet in kartel met sp.a- duidelijker op de kaart zal staan.

— WALTER DECOENE

ZO STOOK JE SLIM

Winterweer: het regent, het sneeuwt, het vriest. Brr, vlug de houtkachel of open haard aansteken. Een gezellige warmte..en mmm... lekker genieten. 12 tips om zonder zorgen te genieten van je houtkachel of haard!

- Zet de luchttoevoer van je houtkachel niet altijd volledig open.
- Gebruik de as van je allesbrander niet als meststof in de moestuin.
- Maak je allesbrander niet aan met krantenpapier. De rook ervan is ongezond.
- Leg bij het aanmaken van je haardcassette het meest brandbare materiaal bovenaan. Het lijkt onlogisch, maar het is niettemin de beste methode.
- Verbrand niet alles in je allesbrander, maar enkel hout en steenkool.
- Laat je schoorsteen minstens één keer per jaar vegen om het risico op een schoorsteenbrand uit te sluiten. Uitzonderingen : voor individuele stooktoestellen is het reinigen van de schoorsteen niet verplicht. Dit zijn bv. een olie- of gashaard (die niet aangesloten zijn op een centrale stookinstallatie); een open haard; een boiler op gas die enkel water verwarmt.
- Een tip : kijk ook in je huurcontract of brandverzekeringpolis of er daarin bepaalde verplichtingen in verband met een schouwreiniging staan.
- Verbrand geen samengesteld hout (bv. triplex en vezelplaat) in de houtkachel. Om geurhinder, gezondheidsproblemen en schoorsteenbrand te voorkomen, mag je dit soort hout niet verbranden.
- Laat (snoei)hout voldoende drogen vooraleer je het gebruikt. Hazelaar bijvoorbeeld levert één van de beste soorten brandhout op. Het moet natuurlijk wel goed droog zijn. Na twee jaar onder een afdak is hout droog. Je twijfelt? Sla dan twee stronken tegen elkaar. Levert dat een doffe klank op, dan is het hout nog te vochtig.
- Twijfel je of je goed of fout stookt? Kijk naar je schoorsteen. Als de rook uit je schoorsteen wit of vrijwel onzichtbaar is, ben je goed bezig.
- Sluit nooit de luchttoevoer van je houtkachel af als de temperatuur te hoog oploopt. Door de luchttoevoer grotendeels af te sluiten, ontstaan twee problemen: de schoorsteen trekt minder goed en de rook bevat meer ongezonde stoffen. Het vuur krijgt dan te weinig zuurstof en verstikt. De verbranding is onvolledig en er ontstaat CO of koolmonoxide.
- Het vermogen van je kachel moet aangepast zijn aan de ruimte die hij moet verwarmen.

Meer info op www.stookslim.be

Avond over Dementie

Op 5 april 2013 wordt een avond met Leen Persijn over dementie georganiseerd. Leen Persijn vertelt met veel zin voor humor over de ervaringen met haar dementerende moeder. Tussendoor brengt ze poëzie en zingt ze enkele liederen. Leen wil het taboe rond dementie doorbreken. Na de voorstelling is er om 20.15u een deskundige die ervaringen rond dementie bespreekt.

Waar en hoe laat ? Geuzenhuis, Kantienberg 9 te Gent. De voorstelling begint om 19 u; vanaf 18 u zijn broodjes verkrijgbaar. Inkom: €5; inschrijven bij jos.deraedt@telenet.be; tel. 09. 2525624

Uitnodiging Kerstreceptie

Vrijdag 21 december van 14.30 - 18 u in het Groen Nationaal secretariaat Sergeant De Bruynestraat 78-82, Anderlecht (op 5 minuten van Brussel-Zuid) Met twee gastsprekers: De religieuze agnost Jan Verachtert met zijn visie op de actuele spiritualiteitbeleving en de nieuwe voorzitter van Jong Groen, Bram Van Braeckvelt over "Strijd of samenwerking tussen de generaties". Daarnaast kan je bijpraten bij een glas en een hapje.

GROENPLUS COLLOQUIUM: Publieke ruimte ook voor senioren?

Op vrijdag 22 februari 2013 van 13.30 tot 17u in de Van Dijkzaal van het Vlaams Parlement, Hertogstraat 6 te Brussel (op 15 minuten van het station Brussel-Centraal).

Het aantal ouderen neemt sterk toe. Maar is de publieke ruimte in steden en gemeenten afgestemd op de oudere gebruiker. Aan welke kwaliteiten moet een "seniorenproof" ontwerp van de publieke ruimte beantwoorden? We leggen deze vragen voor aan deskundigen. We doen dat bewust bij de opstart van nieuwe lokale raden die een grote verantwoordelijkheid hebben voor de publieke ruimte. Het colloquium richt zich tot ouderen, leden van seniorenraden, van de voetgangersbeweging, de Fietsersbond, TreinTramBus, lokale mandatarissen en betrokken ambtenaren.

De toegang is gratis, maar inschrijven is verplicht bij hugo.vandienderen@groen.be of tel. 03 288 77 47; GSM 0495 52 37 69. Het aantal plaatsen is beperkt. Meer inlichtingen bij Hugo en op <http://www.groen-plus.be>

GroenPlus activiteiten

OOIT Gemist... Naar een duurzame samenleving: een utopie?

Op 15 november 2012 ging een bijzonder interessante info- en debatavond door in Gent. Sylvain Lockefeer, voorzitter van GroenPlus Oost-Vlaanderen, reisde tussen 1994 en 2008 door heel wat landen, streken en steden op zoek naar tastbare en zichtbare sporen van DUURZAAMHEID. Sylvain bracht verslag uit over zijn speurtocht (met diamontage en commentaar) en ging daarover in debat met zijn publiek.

Interesse om dit ook bij jullie te organiseren ? Neem contact met sylvain.lockefeer@pandora.be of tel. 03.775 5037

Bezoek aan Ecolo-Eupen op 8 maart 2013

Dit gepland bezoek kadert in verbodering/verzustering met onze Duitstalige groene vrienden in de Oostkantons. De planning hier rond is nog bezig. Maar intussen kunnen geïnteresseerde Groenplussers zich al inschrijven als kandidaat-deelnemers bij Paul Pataer, Bressers-Blanchaertlaan 2, 9051 Gent paul.pataer@gent.be of tel. 0478.2234332 of 09.2221502.

Cursus over Facebook en Twitter

Op 24 januari en 16 mei 2013, telkens van 10 tot 16.30u in de computerklas van het Vlaams Parlement, Leuvenseweg 27(ingang bezoekers)in Brussel.

Philippe Bossin leert je de geheimen van Facebook, Twitter en Co kennen. Dat gebeurt in comfortabele omstandigheden: Beginners zijn welkom. Mensen die al actief zijn en vragen hebben kunnen die doorgeven. Dan krijgen ze zeker een antwoord. Ook vragen over andere aspecten van computergebruik voor groene campagnes kunnen aan bod komen. Zo bijvoorbeeld hoe selecties maken in een Excelbestand van kiezerslijsten.

Gratis info en inschrijven, met vermelding of je inschrijft voor één of twee dagen, bij Hugo Van Dienderen tel. 03.288 77 47; GSM 0495.52 37 69 of hugo.vandienderen@groen.be. Heb je speciale vragen die je behandelt wil zien dan vermeld je dit ook bij je inschrijving.

In Memoriam Walter Pauwels

Walter Pauwels van GROEN Sint-Niklaas is zaterdagavond 17 november overleden.

Ik heb Walter leren kennen eind jaren '80.

Hij verzettede zich toen met veel Waaslanders tegen de aanleg van de Grote Ring door zijn streek. Namens Agalev steunde ik het verzet in het Vlaams Parlement tegen de toenmalige minister van Openbare Werken Ward Beysen (VLD). Ook later ontmoette ik Walter meestal rond dossiers van mobiliteit en haven.

Daarvoor had hij een grote belangstelling.

Walter was een stevige voorvechter van GROEN. Hij ligt aan de grondslag van GROEN Sint-Niklaas. Tot op het laatste moment is hij zeer betrokken gebleven met de groep

Hij laat een grote leegte achter bij zijn vrouw, Mieke, zijn kinderen en zeker ook in de groep.

Namens GroenPlus heb ik de familie en de vrienden ons medeleven betuigd.

— HUGO VAN DIENDEREN,
VOORZITTER VAN GROENPLUS

COLOFON

Zilverblad is een uitgave van GroenPlus. Verschijnt 4x per jaar in maart, juni, september, december. Gedrukt op cyclusPrint, papier van 100% gerecycleerde vezels.

Verantwoordelijke uitgever:

Hugo Van Dienderen, Wapenstraat 2 bus 2, 2000 Antwerpen

Eindredactie:

Violette Vansteelandt

Werken mee aan dit nummer:

Hugo Van Dienderen, Walter Decoene, Violette Vansteelandt, Lena Burm, Jos Deraedt, Hilde Masui, Bert Weyts, Heidi Vanheusden, Marleen Rubben, Ivo Theys

Redactieraad: Violette Vansteelandt, Hugo Van Dienderen, Walter Decoene, Frans Coenen, Lena Burm, Hilde Masui

Foto's: Walter Decoene, Jan Verhaert, Shutterstock

Lay-out: Beeldburo | **Drukkerij:** Druk in de weer

LIDGELD

De leden van Groen die 55+ zijn, worden automatisch bij GroenPlus gerekend en ontvangen Eco-zine en ook dit Zilverblad. Lid van Groen word je door storting van €10 op rekening van Groen 001-0983681-80.

Amai mijn oren!

Senioren zijn 'gefundenes Fressen' voor de organisatoren van toeristische zoektochten. Met de fiets, maar liefst nog te voet, zie je ze dan rondlopen, gidsje in de hand, de blik gefixeerd op het parcours.

Afgelopen zomer liet ik me nog eens vangen voor de zoveelste zoektocht van het Davidsfonds. Die liep voor de verandering door het Zoete Waasland waar, zoals bekend, den vos Reynaerde niet om een frats verlegen zat.

Wie voor het beramen van zo'n zoektocht de dienst uitmaakt, het blijft een moeilijk te achterhalen mysterie. Zijn het een paar lokale wijsneuzen die zich eenmalig mogen uitleven? Of zenden ze in Leuven elk jaar dezelfde uitgekookte ploeg op pad? Ik zei het al: het is koffiedik kijken.

En 'over de wedstrijd wordt achteraf niet gecorrespondeerd'. So let it be written, so let it be done!

Dit jaar werd ons pad geteisterd met vragen over wapenschilden, doodshoofden en... oren. We moesten die, in de volgorde dat we ze onderweg tegenkwamen, rangschikken. Tijdens onze odyssee door het Waasland controleerden we elk standbeeld dan ook deskundig op poten en oren. Maar of de duivel ermee gemoeid was, aan het eind van onze reis bleef één oor –nr. 2 in het boekje– telkens onvindbaar.

Terug thuis gaf ik me niet zomaar gewonnen. Ik bestudeerde aandachtig vragen en antwoorden en na eliminatie leken Bazel en Sint-Niklaas me, voor dat onwillige oor, de meeste vindkans te bieden.

Met de fiets doorploegde ik opnieuw het Waasland, maar mijn zoektocht in Bazel en Sint-Niklaas leverde niets op. Tot een wildvreemde man me in Rupelmonde toevertrouwde dat er in de hoofdstad van het Waasland niet twee, maar drie oren te vinden waren.

En ja, volslagen onbewimpeld en in ieders blikveld vond ik 'm terug: Paul Van Bel, de man die in 1921 de Wase Kunstkring oprichtte en die het Davidsfonds in 2012 aan 'oor nr.2' hielp. Volgens meester Vermassen behoedt speur- en denkwerk een advocaat voor dementie. Maar de jaarlijkse zoektocht van het Davidsfonds komt gevaarlijk dicht in de buurt...

— WOUT